

Paimenposti

Suomen Paimenkoirayhdistyksen

jäsenlehti 1/2024

KansiKuva

Liikkumisen riemu ja sen säilyminen ovat tärkeimpiä vanhan koiran hyvinvointia kannattelevia asioita.

KNUTSTAS MILLEVILLE, KUVA PÄIVI NIETOSVAARA

Päätoimittaja Kari Kotikoski

Toimituskunta: Anne Konsti

Ann-Mari Lintunen

Sanna-Mari Lohva

Helena Pesonen

Avustajat: Heli Ahonen

Maarit Kyöstiä

Katri Piilola

Taitto ja paino:

Oridea Oy

Paimenpostin ilmoitushinnat:

	Jäsen	Muut
¼ sivua	50 €	80 €
½ sivua	100 €	150 €
1 sivu	200 €	300 €

Ilmestyy 4 kertaa vuodessa

(aineiston jättöpäivät suluissa):

n:o 1 maaliskuun puolivälissä (15.2.)

n:o 2 kesäkuun puolivälissä (15.5.)

n:o 3 syyskuun puolivälissä (15.8.)

n:o 4 joulukuun puolivälissä (15.11.)

Aineisto mieluiten sähköisessä

muodossa osoitteeseen

paimenposti@gmail.com. Sähköpostilla

(tai muistitikulla) lähetetty teksti

muodossa word.rtf, ei muotoiluja eikä

kuvia tekstiin. Kuvat mahdollisimman

suurina digikuvina (jpg tai tif). Muista

liittää kuvatestit ja kuvaajan nimi.

Artikkelieissa esitetyt mielipiteet

ovat kirjoittajien, eivät SPKY:n

hallituksen tai lehden toimittajien

mielipiteitä.

Osoitteenmuutokset jäsenihteerille.

TOIMITUKSEN TERVEISET

Vuoden ensimmäinen lehti on perinteisesti jalostusnumero. Lehestä löytyy jalostusuroslista sekä useita pentueilmoituksia. Jalostukseen liittyy tietysti oleellisesti lisääntyminen. Sen ongelmia käsitellään Katri Piilolan kirjoittamassa jutussa, jossa tutustutaan myös koiran keinosiemennykseen. Aina ei kaikki todellakaan mene, kuin siinä makasiinohjelmassa. Värikkäiden vaiheidon ja monenmoisien vastoinikäymisten jälkeen palkintona kaikesta, syntyi yksi pentu, Extra Kallis Kultakimpale.

Teemana lehdessä on vanha ja vanhenneva koira. Vanhenemiseen liittyy paljon seikkoja, jotka omistajan on syytä pitää mielessä. Näitä käsitellään useammassa lehden jutussa. Pitkään paimenkoirien kanssa työskennelleet, kertovat koiriensa siirtymisestä eläkkeelle. Kun pennun ottaa, tietää jo siinä hetkessä, että siitä on joskus luovuttava. Omistajan tai haltijan täytyy tehdä parhaansa, ollakseen objektiivinen ja realistinen siinä, milloin on oikea aika luopumiselle. Vaikeita päätöksiä on elämässä tehtävä. Yksi niistä on paimennuskaverin, joka on parhaassa tapauksessa ystävä ja loistotyökaveri, päästäminen pois. Ja vaikka ei paimenkoirana olisi koiraa maailman paras ollutkaan, ansaitsee se silti mahdollisimman kivuttoman ja hyvän loppuelämän ja levollisen kuoleman. Viimeisestä palveluksesta kirjoittaa hienosti Ellis Kotilainen. Kurssajakin on pidetty, ympäri Suomen.

Posion viimekesäisestä kurssista on juttu. Sivuilta löytyy myös kilpailusponsorin ajatuksia, kouluttajajuttusarjan osio sekä pentupäiväkirja. Tutustutaan myös yhteen keinoon huoltaa koiran kroppaa, krani-osakraaliterapiaan. Lehti ei olisi mitään ilman hienoja kuvia. Tässäkin lehdessä niitä on paljon. Yhdistyksessä on useita huippukuvaajia. Yksi heistä, Miikka Pietilä, esittelee itsensä tässä numerossa.

Kevät ja kiireajat lähenevät. Muistetaan myös hengähtää ja laskea sykettä paimenkoiriamme silitellen. Valoisaa kevättä ja treeni-intoa.

S-ML

Lammastilan luottokoiraa, yhdeksänvuotias kelpieuros Rambo metsälennillä.

KUVA TERHI KÄLKÄJÄ

MUISTUTUS PAIMENVÄELLE!

Olethan ilmoittanut koirasi Ruokaviraston koirarekisteriin? Valvontaeläinlääkäriltä kuultua, että nyt kannattaa kipin kapin viimeistään ilmoittaa koirat. Valvontakäynneillä tarkastetaan myös, ovatko koirat Ruokaviraston rekiste-

rissä. Vielä ei tule sanktioita ilmoittamattomuudesta (tilanne helmikuussa 2024), mutta tulevaisuudesta eivät vielä hekään tiedä. Jos tämä velvollisuus on täyttämättä, hoidathan sen viipymättä.

Toimitus